

Tro. Naar jeg ser paa Ministeriets Fremfærd og Stilling her i Landet og den Støtte, det har faaet, ogsaa fra det ærede Medlem, der roste Ministeren saa meget, synes jeg, at der ikke er noget, der tyder paa, at det staar sin Afgang saa nær. Hvis det stod den saa nær, kunde jeg begribe, at man kunde tænke sig den Mulighed, at der kan være Brug for flere Ministerpladser end de nuværende syv, men kunne vi under den politiske Situation, som i Øjeblikket er til Stede her i Landet, gaa ud fra, at dette Ministerium ikke vil være til Stede om et Aar? Der er i alt Fald ikke meget at støtte denne Tro paa, og jeg ønsker kun at høre af det ærede Medlem, hvorfra han har den Tro. Og saa vil jeg over for Forslaget slaa fast, at ærede Medlemmer ere nu inde paa den Vej. De indrømme først Ministeren, at hans Grunde ere gode; man maa til en Udvidelse af Ministeriet; dernæst, at det kan føre til eller maa føre til en ny Ministerpost. Saa ser jeg ikke, hvorfor det egentlig er uden for den Tanke at bevilge en ottende Minister, der kan regere Landet paa samme Maade som de nuværende syv.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) har begæret Ordet for 3dje Gang. Er det for en kort Bemærkning? (Korsgaard: Den skal ikke blive ret lang). Da kræves der Tingets Samtykke. Begæres Afstemning? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, har Folketingsmanden Ordet.

Korsgaard: Det ærede Medlem er lidt for rap i Vendingen. Her har jo ikke været Tale om, at man vil have en ny Minister. Det, der er sagt fra min Side, er, at naar her foreligger Spørgsmaal om en Udvidelse af Indenrigsministeriet, saa forekommer det mig naturligt, om man tog det andet, meget gamle Spørgsmaal — deri har den højtærede Indenrigsminister Ret — om en Deling af Ministeriet med. Vi ere altsaa ikke nær saa langt fremme som det ærede Medlem med sin Fantasi. Naar Spørgsmaalet er om, hvordan jeg ved, eller hvorfor jeg tror, at dette Ministerium forsvinder, saa er jeg ganske vist i en noget anden Situation end i alt Fald det ærede Medlems Benner til sine Tider, der have ønsket dette Ministeriums Bestaaen til Trods for Oppositionen i dette Ting. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem selv har været med dem, men det er ikke ubekendt, at, om jeg saa maa sige, fremragende Mænd fra det

ærede Medlems Side til visse Tider have sagt: „Lad hellere Estrup leve, end at vi skulde faa et andet Ministerium.“

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at jeg ikke sigtede til den Form, hvorunder den højtærede Minister ekspederede sine Sager. Jeg tvivler ikke om, at formelt er Ansvarret i god Orden, jeg tvivler ikke om, at de Sager, som den højtærede Minister bør se, underskrive og drøfte, dem ser han ogsaa, og underskriver han ogsaa. Jeg tror, alt er i formel god Orden, men noget andet er jo, om der ikke kommer alt for mange Sager under dette Ministerium til, at en enkelt Mand med virkelig Udbytte og virkelig Ansvar kan tage sig af dem. Jeg tror, at selv den højtærede Minister vil give mig Ret i, at der maatte under Ministeren er samlet mere, end selv et overordentlig godt Hoved kan komme ud af det med. Spørgsmaalet om at faa en ny Minister i Stedet for en ny Departementschef rører ogsaa ved en gammel Tanke, som har været fremme her i dette Ting for mange Aar siden. Det var Spørgsmaalet om en Slags Statssekretær eller Understatssekretær, eller som vi maatte hellere kunne kalde det her til Lands: stiftende Departementschef. Der er noget vanskeligt, noget kedeligt, noget, der for øvrigt skader Udviklingen ikke ganske lidt, der ved, at samtidig med at vi stifte Ministre, hvilket vi for øvrigt ikke i længere Tid have gjort, beholde vi hele Maskineriet oppe i Ministerierne. Udenforstaaende have ofte hørt, og jeg antager, at de ærede Ministre ogsaa have mærket noget dertil, at det er ganske vanskeligt for en ny Minister, selv med den bedste Vilje, at faa Bugt med det bureaukratiske Maskineri, som nu har siddet der og arbejdet sig sammen fra Tidernes Morgen omtrent. Jeg skulde tro, at ny Ministre under Tiden ville have en Følelse af, at de kunde komme videre frem, hvis de kunde trække en Mand med sig ind i Administrationen, der kunde bistaa dem over for det gamle Bureaukrati, som de ellers skulle arbejde sammen med. Imidlertid, jeg erkender, at der er stor Vanskelighed ved at komme ind paa andre Landes System med at stifte de højeste Embedsmænd i Ministerierne. De Grunde, som ere anførte derimod, have vist noget paa sig, men noget af den Vanskelighed, som der er ved, at man har permanent regerende Departementschefer med stiftende Ministre, vilde jo fortage sig, naar vi havde nogle flere Ministre, der stiftede, og det er indlysende, at to Ministre vilde lettere kunne tumle det store Maskineri, som foreløbig ligger under Indenrigsministeriet, end en enkelt kan gøre det. Jeg vil